

घ्राप् — घ्रापस्

657

— अनुसम् caus. dazu vollenden, nachher zu Stande bringen: तमुपेत्य शेषमनुसमापयेयुः KĀTJ. ÇR. 24, 6, 26. Vgl. अनुसमापन.

— परिसम् pass. seinen vollständigen Abschluss finden: सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते BHAG. 4, 33. त्वयि तु परिसमाप्तं बन्धुकृत्यं जनानाम् ÇĀK. 105. प्रत्येकं व्यवयशब्दः परिसमाप्यते PAT. zu P. 3, 3, 58. तस्मिन्परिसमाप्ते तु राज्ञः सत्रे MBH. 1, 8139.

1. घ्राप (von घ्राप् s. डुराप.
2. घ्राप m. N. pr. eines der 8 Vasu HARIV. 132. VP. 120. MIT. 142, 1. घ्रापश्चैवानिलश्चैव वर्धतुर्रिन्दौ । शरवर्षाणि HARIV. 13281. घ्रापस्य दु-
ह्किता भार्या सहस्य परमा प्रिया । भूपतिर्भुवर्भर्ता च जनयत्यावकं परम् ॥ MBH. 3, 14208. — Ist urspr. wohl identisch mit घ्रापस्, pl. von घ्राप् Wasser.

घ्रापक, f. °कौ gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.
घ्रापकर adj. = घ्रापकरे जातः P. 4, 3, 33.
घ्रापक (2. घ्रा + प°) adj. halbgar AK. 2, 9, 47.
घ्रापति, f. °त्या gaṇa कौद्यादि zu P. 4, 1, 80. Wohl patron. von घ्रापति.

घ्रापगा f. 1) Fluss AK. 4, 2, 29. H. 1080. MBH. 1, 7896. N. 12, 26. R. 2, 47, 17. 48, 8. 53, 13. 4, 40, 19. 20. 41, 20. 44, 79. 60, 13. SUÇA. 2, 173, 20. PAÑKAT. I, 6. ÇĀK. 167. RAGH. 9, 22. ÇĪÇUP. 3, 72. — 2) N. pr. eines Flusses MBH. 3, 6038. — Wohl eine Steigerung von घ्राप - गा hinunterfliegend; vgl. निम्नगा und घ्रापया.

घ्रापगोप (von घ्रापगा) m. der Sohn des Flusses, ein Bein. Kṛṣṇa's (!) MBH. 2, 1340. 1785. Bhiṣma's 3, 6085. 6092.

घ्रापञ्चक, f. कौ gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.
घ्रापणं (von पणं mit घ्रा) m. P. 3, 3, 119. Markt AK. 2, 2, 2. H. 1002. MBH. 3, 14846. भद्र्यमात्त्यापणानाम् 2, 821. मात्त्यापणेषु R. 2, 71, 37. पि-
ह्कितापणोदया (नगरो) 48, 29. नीला काष्ठानि चापणे KATHĪS. 6, 43. Am Ende eines adj. comp. f. घ्रा SUND. 2, 23. — Vgl. अन्तरापण.

घ्रापणिकं (von घ्रापणा) Uṇ. 2, 46 (घ्रापे°). 1) adj. mit dem Markte in Verbindung stehend, = घ्रापणादगतः P. 4, 3, 75, Sch. = घ्रापणस्य धर्म्यम् 4, 4, 47, Sch. — 2) m. a) Handelsmann AK. 2, 9, 79. H. 887. — b) das Pachtgeld für einen Markt P. 4, 4, 50, Sch.

घ्रापतन (von पत् mit घ्रा) n. das Erfolgen, zum - Vorschein - Kommen SĪH. D. 333, 2.

घ्रापतालिका f. N. eines Metrums COLEBA. Misc. Ess. II, 78. 153 (°क). — Wohl von घ्राप + ताल.

घ्रापति (von पत् mit घ्रा) nach MAHĀB. adj. herbeieilend VS. 3, 5.

घ्रापतिक (wie eben) 1) adj. vom Schicksal kommend Uṇ. 2, 46. — 2) m. Falke ebend.

घ्रापत्कालिक (von घ्रापद् + काल) adj. f. घ्रा oder ई mit der Zeit des Unglücks in Zusammenhang stehend gaṇa काष्ठादि zu P. 4, 2, 116.

घ्रापति (von पद् mit घ्रा) f. 1) das Eintreten in ein Verhältnis, Um-
wandlung in H. an. 3, 250. MED. t. 93. अन्तस्थापतावुदात्तस्यानुदात्ते नैप्रः AV. PRĀT. 3, 57. 1, 68. स्थानापत्तेर्द्रव्येषु धर्मलाभः KĀTJ. ÇR. 4, 3, 19. 23, 2, 17. 26, 4, 7. इतरेतरभावापत्तिं ÇĀṆK. in WIND. Sankara 132. अग्रमाणावापत्तिं Z. d. d. m. G. 7, 300, N. 4. ओता° BURN. Intr. 291, N. 3. — 2) Unfall, Unglück, Noth (घ्रापद्) MED. JĀGŪ. 3, 42. घ्रापत्काले VET. 30, 9. — 3) Fehler, Versehen (दोष) H. an. — Vgl. अघ्रापति.

घ्रापत्य (von घ्रापत्य) adj. die Nachkommenschaft, die Bildung der Pa-
tronymica betreffend P. 6, 4, 151.

घ्रापथि (2. घ्रा + पथि) adj. auf dem Wege befindlich RV. 5, 52, 10 (s. u. अनुपथ).

घ्रापथी (2. घ्रा + प°) m. Reisender, Wanderer: हिरण्यपथिभिः पृथिविभिः पयोवृध उल्लिखन्त घ्रापथ्योऽ न पर्वतान् RV. 1, 64, 11. SĪ. nimmt einen sg. घ्रापथ्य an.

घ्रापद् (von पद् mit घ्रा) f. gaṇa संपदादि zu P. 3, 3, 108, VĀRT. 9. Un-
fall AK. 2, 8, 2, 50. 3, 4, 24, 152. H. 478. घ्रापदि bei einem Unfall, im Fall der Noth M. 2, 40. 3, 43. 9, 56. 103. 168. 336. 10, 118. 11, 227. घ्रापदि घो-
रायाम् 2, 113. घ्रापत्काले 2, 241. HIT. I, 20. घ्रापदि स्या M. 3, 14. H. 477. घ्रापद् प्राप् oder संप्राप् M. 9, 313. R. 3, 42, 46. HIT. I, 46. घ्रापत्प्राप्त AK. 3, 1, 42. घ्रापद्गत M. 9, 283. KĀN. 72. BHARTṚ. 2, 64. VET. 32, 14. तरेदापद्-
मात्मनः M. 11, 34. BRĀHMAN. 1, 34. स्वल्पाप्यापद्विलङ्घ्यते VID. 241. येन मु-
च्येयमापद्ः BRĀHMAN. 1, 19. निरस्तापद् DHĪRTAS. 67, 1. 96, 11. घ्रापद्ङराण
HIT. I, 227. घ्रापद्दम् die im Falle der Noth, bei widerwärtigen Verhältnissen
geltenden Vorschriften M. 1, 116. 10, 130. BRĀHMAN. 2, 26. Verz. d. B. H. No. 390. 399 (MBH.). घ्रापत्कल्प M. 11, 28. घ्रापदि bei einem das Pferd
treffenden Unfälle KĀTJ. ÇR. 20, 3, 12. 23, 4, 13. 25, 14, 7. pl.: घ्रापत्सु M. 11, 29. HIT. I, 66. 161. सह सर्वाः समुत्पन्नाः प्रसमीत्यापदे भृशम् M. 7, 214. घ्रापदामापतत्तीनाम् HIT. I, 26. प्राणिनं सर्वमापद्ः । स्पृशति R. 3, 71, 5. प्र-
तिकृतां त्वमापदाम् RAGH. 1, 60. — Vgl. अनापद्.

घ्रापद् f. dass. RĪJAM. zu AK. 2, 8, 2, 50. ÇKDR.
घ्रापदेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1033.
घ्रापन n. 1) das Erreichen, Erlangen (von घ्राप्), s. डुरापन. — 2) Pef-
fer ÇABDAK. im ÇKDR.

घ्रापनिक m. 1) Saphir Uṇ. 2, 46. — 2) ein Kirāta ebend.
घ्रापनेय (von घ्रापन) adj. zu erreichen: नैषा तर्केणा मतिरपनेया KĀTJOP. 2, 9. ÇĀṆK.: न प्रापणीयेत्यर्थः । नापनेतव्या वा न हृतव्या ।

घ्रापन्न s. u. पद् mit घ्रा.
घ्रापन्नसत्त्वा (von घ्रा° + सत्त्व) adj. f. schwanger AK. 2, 3, 1, 22. H. 539. ÇĀK. 63, 9. 90, 22. RAGH. 10, 60. PRAB. 113, 10.

घ्रापमित्येकं adj. durch Tausch erhalten P. 4, 4, 21. AK. 2, 9, 4. H. 881. — Von अघ्रमित्य, gerund. von मा mit अघ्र; vgl. अघ्रमित्यक.

घ्रापयौ f. N. pr. eines Flusses in der Nähe der Sarasvatī: दृषद्वत्यो मानुष घ्रापयायो सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदीहि RV. 3, 23, 4. — Wohl von या mit अघ्र; vgl. घ्रापगा.

घ्रापयित् (von घ्राप् im caus.) nom. ag. Verschaffer: घ्रापयिता ह वै कामानां भवति KĀHND. UP. 1, 1, 7.

घ्रापराधय n. nom. abstr. von अघ्रराधय gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

घ्रापराहिक (von अघ्रराह) adj. nachmittäglich P. 4, 3, 24. ĀÇV. ÇA. 4, 7. KĀTJ. ÇR. 17, 7, 3.

घ्रापर्तुक (von अघ्र + ऋतु) adj. nicht an bestimmte Zeiten gebunden: ऋतावध्यायप्रकान्दसः कल्प घ्रापर्तुकः स्मृतः KAUC. 141.

घ्रापव m. N. pr. ein Bein. Vasishṭha's MBH. 1, 3918. fgg. HARIV. 48. 54. fg. 1883. 11426. VP. 52, N. 5.

घ्रापस् n. 1) eine religiöse Handlung Uṇ. 4, 209. — 2) Wasser. — 3) Sünde UṇĀDIK. im ÇKDR. — Vgl. 2. अघ्र, अघ्रस्, अघ्रस्.

42